

TELEGRAFATUL ROMAN

Nº 13. ANULU XI.

Sabiiu 14. Februarie 1863.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția foiei; pe afara la c. r. poste, cu bani gata, prin scrisori francate, adreseate către expediția. Pretiul prenumeratului pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. e., pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

tru provinciele din Monarchia po unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și terii straine pe anu 12 fl. pe $\frac{1}{2}$ anu 6 fl. v. a.

Inseratelor se plătesc pentru
întea ora cu 7. cr. sîrulu cu litere
mici, pentru a două ora cu $5\frac{1}{2}$ cr. și
pentru a treia repetitie cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Concederea preînnalțată a Congresului națiunii romane din Ardeal.

Sabiiu ¹³₂₅ Februarie. Astăzi au primit Eselentia Sa, D. Eppu Baronu de Siagun'a urmatoreia înscintierea dela Inaltul Gubernu alu Tierei din 20-lea Februarie:

In urmarea solicitarei colective a Eselentiei Tale cu Archiepiscopul greco-catolic din Blasius, ce sau asternutu Preșidiului guberniale in 2-lea Decembrie, și in urmarea comitivei Guberniului regescu către locul celu mai înalt din 31 Decembrie Nr. 31,172. Maiestatea Sa cesaro-regescă s'au indurătu a concede prin preînnalță resoluțione din 17-lea ale curentei, că Eselentia Ta, și Eselentia Sa Archiepiscopul greco-catolic din Blasius, că Presedintii Conferintie nationale romane tenuțe la a. 1861 in lună lui Ianuarie, sa puteti conchimă cătu mai curendu in același Orasie 120—150 dintre individii mai însemnatii ai națiunii romane din acestu mare Principatu la o conferintă continuativa, unde acea resoluțione preînnalță a Maiestatii Sale cesaro-regesci din 18-lea Octombrie anului trecutu, prin carea Placerea preindurată, ce au urmatu la descoperirile omagiale asternute din conferintă de mai nainte a acestei națiuni, serbatorescă sa se publice, și să se tracteze despre o adresa de multumire, ce va cuprinde cretină cea neclatita a națiunii romane din acestu Mare Principatu, și sentimentele ei armonice cu intențiunile preindură ale Maiestatii Sale cesaro-regesci. Alegerea persoanelor conchimande, și presigerea timpului de adunare, precum si o astfel de conducere a consultărilor, că acele sa decurga cu seriositate si demnitate corespondiatore problemei conferintei, se concrede Eselentiei Tale si Eselentiei Sale Archiepiscopului greco-catolic din Blasius Alessandru Sterea Silvutiu, că celor doi Archipastori, si respective Presedinti.

Care in urmă a descoperirei apriate din acea preindurată Resoluțione se aduce la cunoștiță Eselentiei Tale cu acea însemnare, ca este prea de dorit, ca conferintă, în cătu numai va fi cu putintia, sa duredie catu mai scurtu, că nu cumva prin mai indelungă absentare a amplioatilor, carii se voru conchimă, sa sufere servitiulu publicu vreo intardiare.

Sabiiu in 11. Febr. Dupa o depesă telegraf. a lei „Hermanst. Ztg.” etc. „insciintieza „Corespondintă generală” Rogării deputatiunei transilvane, ce petrece aici, pentru amanarea audiintiei concesse prin p. n. gratia, Maiestatea Seă s'au indurătu a nu satisface, ci a demandă, că insatisarea a concesa a acestei deputatiuni înaintea p. n. tronu are să remâne.”

Sabiiu in 12 Februarie. In nr. nostru premergatoru aduseseramu scirea, ca in ministeriu se lucra la o lege de colonisare, carea se va substerne senatului imperialu spre desbatere și priimire. Scirea acăsta, la parere neinsemnată și pentru teră noastră, carea, precum scimu din istoria, inca din vechime fu norocosa, inca prea norocosa de colonisti. De aceea deca vomu consideră, ca pe deosebită legea prementinută va fi adusa in interesulu intregei monarchii, ca prin urmare e probabilu, ca se voru straplantă prin tierile noastre colonisti din provinție cele mai impopulate, d. e. din cele germane; eara de alta parte vomu apărti după meritul desimea populației in unele ținuturi ale tiei noastre, mai cu seama seciu și romanesci: apoi impregiurările acestea ne apară destul de momentosé, pentru de a ne face sa credem, ca

cestiunea de colonisare va fi obiectu de discussiune și la die-tă fiitoră transilvana. Aceluiă, care va fi observatul statul populației transilvane in dieceniu din urma, decându tiere-năstră a fostu lovita de atâtea calamități, acelă va fi vediu, ca din unele ținuturi, cu deosebire din marginea secuiesca și romanescă nunumai indivizi, ci și multe familii întregi au trecutu preste Carpati căutându-si acolo o subsistinția mai buna. Foile magiare au și aruncat ochii asupră emigratiunelor secuiesci; că sa o fia facutu insa acăsta și foile noastre in favoarea emigratilor romani, noi celu pucinu nu ne aducem aminte. Emigratiuni din teră noastră numai atunci s'ară pot face fara pagubă tierei, cându pamenu-tulu n'aru mai fi in stare a dă locuitorilor sei bucalică de pâne de tôte dilele. De acăsta insa multiemita lui D-die! Transilvaniă noastră speram ca va fi inca de departe, și asi credeam ca e datorintă ori căruia patriotu, a staru, că pâna cându teră noastră preste totu pote incapă si nutri pre fiii sei, pâna atunci emigrările acestor pe deosebită, și immigrările altor străini pe de altă sa nu se facă. Aplicându cele dese la scirea de mai susu, resultă, ca asupră unei astfel de legi va avea dietă transilvana și dreptulu și datorintă de a se dechiară și ea mai nainte de a o priimi, și a nu se nvoi la aceea, că teritoriul acestă sa fie ocupat de străini, că n'au nici unu merlu pentru densulu, ear „fii imperatieri sa se scotă afară.” Si în privință acăsta suntem convinsi, că nu numai foile magiare, ci tôte cele patrioticice voru fi de o parere cu noi. —

Reponsul la corespondintă din „T. R.” Nr. 11 „desbinarea și rumperea Românilor din Teră Barciei.”

Domnule Corespondinte!

Nu putinu ne surprinse pre noi Branenii - locuitorii cercului Branenu - articolul D-tale, din care pre curatul și chiaru, dieu nu potem intielege și distinge, ce voiesci. Voiesci prin aelă cumva a sugrumă pre fetulu inca in pantecele mamei, - pentru că pote prin nascerea lui ti prevedi resturnate și nemicite mai multe interese ale D-tale? Au dora că voiesci a plângere aturea cu ceialalti Romani din Teră Barciei, pentru caci prin despartirea noastră se imputienă numerică multime a D-loru?

Domnule! Fia au cele predise causele au și altele, care Tea indenatul a serie pentru noi Branenii, noi ti-o spunem verde că nu ai avutu dreptu nece temeu a serie atari vajetări in numele nostru, cu atată mai cu séma, fiindu ea esti forte de parte de principiul, din care noi am procesu candu ni-am ascernutu plangerea și cererea in privirea despartirei dela districtul Brăsiovalui, dseemu forte de parte și inca mai de parte că Mesoico alu D-tale de noi. —

Noi Branenii scimus pentru ce am cerutu rumperea și apoi reincorporarea noastră la Districtul Fagarasiului (dar nu cumte esprimi D-ta, lipirea seau împiegarea); scimus și cu ce condiții amu cerut'o, totusi nu ne dă man'a a'ni spune și acestu secretu alu nostru pana mai antanin nu vedem realizata cererea noastră, id est: visulu cu ochii. - Din tôte vei sci, că Branenul a facutu acăsta cu lăpadarea de sine și luarea unei sarcine comune asuprasi. — Domnule corespondinte! Că totusi se ne poti mai bine precepe, ce voimur a rată cu cele predise și insrate, ti spunem, cumca noi prin reincorporarea cu Fagarasiului, — care inca nu-i realizata și pre care inse o dorim cu mare sete și nerabdare

neamu semî cei mai ferice; neamu semî cei mai oblegati a multiami de mi de ori Inaltului nostru Monarchu sî tu'urorou aceloru ganerosi, carii au coajutatu la deciderea sî realisarea unei atari mari sî de multu dorite cereri a nôstre.

Incheindu te amu rogă numai cî te binevoiesci a-te lasá de atari desmantari sî publicare de pareri unde muti compete, ca dieu tî vei strică pén'a numai in zadaru, deôrere nece odata la noi Branenii nu vei află priimire sî ascultare. Fii sanatosu sî D-dieu cu noi Branenii!

Mai multi Braneni.

Spre linisirea d-responditoru lu-putemu asigură, ca dcoresp. de mai nainte nu e patriotu mai rece, nici mai pucinu binevoitoru alu Braneniloru, decum e dênsulu. Divergintia parerilor nu e crima !

Red. Tel. Rom.

Din tiér'a Hatiegului in 7 Februarie 1863.

Petrecuramu cu ajutoriulu ceriului o luna sî mai bine de dile in pace sî din anulu Domnului 1863. E de prisosu a mai aminti, ca sî acestu tîmpu trecu fara vreo insemnatate mai de dai dómne. — Sî cu toate astea se yedi numai omenii totusi pare cî candu aru totu mai asteptă ceva, buna óra cî Evreii pe Mesia; ei totu mai credu ca dora dora, sîrtea cea abnorma de presentu se va schimbă spre mai bine, sî ca acei ómeni, pe cari dragulitiele de legi constitutionale transilvane de mai deunadi sî numea „misera plebs contribuens“, voru ajunge a se numi „natiune“, et quidem nu numai de facto, ci sî de jure, câci pote aru fi sî tîmpulu odata.

Dar' apoi se vedemu dintraltele, cumu ne mai aflâm u? Prese totu iarna avuramu fîrte usiéra, spre marea no-rocare a oieriloru, sî in genere a tuturoru economiloru de vite, intr'unu anu atât de lipsit de nutretiu, cumu fu acest'a.

Bucatele in proportiune cu alti articuli, amu potea dice ca suntu estine. Lips'a cea mai simtietore, de carei se vaiera p'aici tîtele clasele, suntu „banii“, acestu idolu nesatisfosu, pentru care se sbuciuma 'n lume atât a bietulu muritoriu, sî earuia i se inchina astadi mici sî mari.

Camu prela inceputulu anului presinte o nouă fatalitate amenintă pc bietulu poporū celu sî dealtmintrelea destulu de storsu sî necajit din tiér'a Hatiegului. In vreocâteva sate, sî mai vertosu in Bucov'a (de cătra Banatu, patru mile dela Hatieg), Salasiulu de susu sî Nuciúra, (la pôlele Rețezatului), se ivi bôla de vite, ce inse multiemita lui Dumnedieu audîmu ca au incetatu eu totulu. Sub pretestulu bôlei de vite, vrendu unii dintra Domnii dela Comitatul a-si areta poterea sî marirea, spre a impedece cu totulu tergulu celu de tiéra de vite alu Hatiegului, ce cadi togmai in septemâna trecuta, nu trasera cordonu numai in partea de unde se audi veste de bôla, ci opri pana sî tienuturile de cătra Orestia, Hunedôra sî Dev'a, unde nu s'a aretatui nici celu mai micu semnu de asemenea bôla. Calamitati preste calamitati!

Despre politica lasamu se vorbescă altii, cari se pricepu mai bine la asta maiestria fina; caci sî dealtmintrelea par-mise traimu in nisce timpuri, in cari e mai consultu a tacé sî a lasá lumea 'n draga voia. Observâmu numai, ca sî prela noi cî ori unde 'n lume: cine pote óse rôde; cine 'mparte parte-si face; cine-i mai mare, e sî mai tare. Vreo câtiva mai limbuti dintra romanasiu nostrii, cari prela an 1861 strigau sî ei dupa dreptate pana mai regusiau, — cîndu cu restaurarea Comitatului in Dev'a, facendu-si scie Dumnedieu ce illusiu, — cîndu yedi dómne dreptatea s'aru dâ numai eaca asiá usioru pe vorbe gôle, — astadi tacu toti ca peseii. Dar apoi asiá le sî trebue acestor'a, facandu sî dealtmintrelea — dupa cumu dise mai adeunedu unu filo magiaru — numai confusiuni, ei nu au sî dealtmintralea o cunoscintia mai deaprope despre aceea, ca ce va se dîca la noi in diu'a de adi „constituione? Ei vréu a pune pe romanu totu intr'o paralela cu ungurulu sî sasulu, ba ce e mai multu, ei cu tota obrashnicia eră p'aici se bage limb'a romana pana sî in cancelarii, de aru fi potutu, fara cî se intelégă, ca in viati'a „constitutională“, dupa cumu adeca se esplica aceeasi astadi in patri'a nostra, a vorbi multe despre nationalitate sî limba, este o crima grea, fatia cu legile constitutionale, fia acele cele dinainte de 48, sau cele din 48. — totu atât'a.

Trebile preste totu — plus — minus, ne mergu totu eam dupa cum ne mergean sî mai nainte de ce neamu fi aflatu in drag'a de constituione; deosebirea intra atunci sî adi (inainte

de esîrea diplomei din 20 Octombrie sî adi), este numai, ca atunci se seria prin Cancellarii nemtiesce, iar' astadi ungu-recesc; ca atunci limb'a ungurésca era eschisa din dreptulu seu naturalu togmai atât'a catu sî cea romana, iar astadi a remas eschisa numai cea din urma; ca atunci aveam Domni streini, iar astadi indigeni, sî ca acu vinu inainte casuri, in cari bietulu tieranu are a se judecă uneori pentru mosii sî alte multe, chiaru cu judecatoriu seu. Apoi se vedi dreptate!

Se mai scriemu acu ceva sî din Hatieg. Magistratulu Hatiegului pre lîngă tîte admonitionile in mai multe renduri, se folosesce pana adi conformu cu dorint'a maioritatii de limb'a romana.

Domnii dela Comitatul, dupa catu amu intielesu, au măre sete a sapă subt autonomia acestui orasiu. De ce? nu scim. Se pote, pentru ca e óresicum prea romanetiu; si ca cutédia a se folosi in afacerile oficiose de limb'a romana, de sî chiaru in contr'a legiloru constitutionale. Nai ce, Hatiegani, acesti ómeni cerbicosi, cari cî militari de confinii se luptara de atât'ori cu multa bravura peatră tronu si patria, ei tenu mortisiu, ca suntu sî ca voru a remanea romani sî numai romani; ei sciu se 'ntimpine cu caritate fratiésca pe ori cine, firearul de ori sî care nationalitate, dar din dreptulu loru nu lasa cîtu negru suptu unghia, odata cu capulu.

Pe cîndu inse unii dintre Domni isi facu experimintele loru pentru usurparea drepturilor municipale, de care s'a bucuratu din vechime orasielulu Hatieg, Hatiegani in credint'a loru cea n'efranta, ce o au in Dumnedieu si in Imperatulu loru, se 'ntréba unii pre altii: Ore n'ar fi meritatu si dênsii unu capitana, buna óra cî fratii loru Nasaudeni si Fagarasieni, cu cari dimpreuna cî militari au avutu un'a si aceeasi sorte? Si acési a cu atât' mai vertosu, caci crisocele cele vechi*) cu privire la acestu orasiu facu amintire destulu de apriata despre Districtulu Hatiegului de odiniora.

(Va urmă)

*) Aru fi bine sa se publice aceste documente prin tipariu. Red.

Din Viena se scrie lei „Prager Zeitung“, ca Russi'a aru fi invitatu si pre Austria la înfîntuirea unei asemenea convențiuni, precum e cea cu Prussi'a. Guvernul austriacu sa fia refusatu.

Din Banatu. Trecu mai bine de siese lumi, de cîndu se-au latitu vestea cea imbucuratoare, ca unu barbatu de incredere a natiunei au jertfitu 60 de jugere pentru fondulu unei jurnalui politiciu, care va aparé in Timisióra; durere inse ca pana acu nu se-au implinitu dorint'a nostra cea mai ferbinte se avemu sî noi banatienii dimpreuna cu ungurenii unu organu politicu natiunalu, prin care se ne esprimam dorintele si temerile nôstre atât' publicului, cîtu sî inalt. Guvernul, se nu simu siliti, cî sî pana acum, a recurge la gratia unui séu altui jurnal, cî se publice cutare articulu ori intemplare si a depinde prin urmare cu totulu de o redactiune, care e pote cu totulu indiferente fatia cu interesele nôstre, precum amu esperiatu acést'a adeseori spre daun'a nostra; durere cu atatu mai tare, caci desi ne suntu colonele jurnaleloru nôstre deschise, totusi in casuri ponderose ele arare-ori séu nici de catu nu-si redica cuventulu seu propriu se-si spuna opinio-ne sa; ci lasa numai pe corespondintele se vorbescă, ori reproduce simplu intemplarea, de multe ori spre daun'a nostra si a publicului intregu, care nu scie in casuri de aceste, ore este si jurnalulu respectivu cointielesu cu corespondintele séu ba?

„Telegrafulu Rom.“ si „Gazet'a Transs.“ ne stau geografice pré indepartate, de catu se se pote lasá mai cu deameruntulu la debateri in causele nôstre, avendu afara de acea jurnalele aceste destule afaceri spre desbatere in patri'a-si propria. Ne-aru stâni asiadara mai de aprope „Concordia“. Jurnalulu acesta inse dela ivirea sea subtua o protectiune fîrte ominosa (? Red.) pana acu au observat mai totu deuna in cestiunile nôstre cele mai vitale o tactica dubiosa, anume asiá unu juste milieu, adeca nici caldu nici rece, prin care politica odiosa au trebuitu se-si atraga neincredere. Incredere numai pana atunci va avea unu jurnal, pana candu va corespunde opiniounei publice; catu se abate dela calea acést'a si cerca numai opinioinea publica (pote in favórea unei par-tide ori a regimului) fara a-i dâ expresiune, i urmâ media nein-

credere, iara jurnalistică insenata atare purtare a unui jurnal cu expresiunea de oficiosu. Nu e de mirare dara, de că noi banatienii cu ungureni, lipsiti fiind de unu organu în midilocu nostru, care se ne exprime fara sfida opiniunea publică spre indreptarea si informarea compatriotilor nostri si a guvernului, asteptam cu mare doru aparerea unei foi politice nationale, in carea se avemă incredere deplina si carea se ne servescă totu deodata de indreptatoriu sinceru în tēpuri grele. Si ne place a crede, ca nu va fi departe timpul acelă, se vedemă si dorintă acăstă a nostra implinită, iara din partea barbatilor nostrii de incredere, precum si a inteligiției noastre speramă, ca voru conlucră cu puteri unite spre realizarea unui atare organu de o necesitate imperativa.

Mai multi.

Publicaramu articululu de susu, ce ni se tramise dela o mānă de incredere, pentru de a dā ocasiune „Concordie“ dea audī si a'ndrepta opiniunea espusa, careasperāmu ca nu va fi opiniunea publica prin Banatu.

Red. Tel. Rom.

Oravitti a 17. Februarie 1863.

„Telegrafulu Romanu“ intr'o corespondinția a sa sub N-rulu 1. a. c. aduce la cunoscintă publicului cititoru: ca o petiție subscrisa de toate clasele romanilor, inpreuna cu oficiantii romani s'a substernut la Majestatea Sa, in caușa eventualminte denumindului Chef de Comitat.

Nu multu dupa aceea diurnalulu „Magyar Ország“ publica in colonele sele o corespondintia din Lugosiu, — reprodusa si in Pester Lloyd in foia de séra Nr. 30 — despre respunsu, ce aru fi urmatu la petiție amințita: ca in Respusu acelă s'arū si reprobatu romanilor totu pasiulu facutu, si mai vîrtosu dirigatorilor sa se fi luat in forte mare nume de reu, pentruca si ei au subscrisu petiție.

Noi inse ne aslamu in pusetiunea placuta, din funte autenticu, in interesulu adeverului a potō referi: ca petiție a dela locurile mai inalte a venit, si această pe calea prescrisia s'a înmanuatu petitionarilor cu urmatoreea Resolutiune:

Dispozitioanea despre conducerea Comitatului se va face la tempulu seu in poterea dreptului nedisputaveru a C. R. Majestati Sale Apostolice, dupa cum cu se-ne va aduce binile patriei, a Comitatului, si a poporatiunii acestui.

D'in aceste onoratulu publicu cititoru va conchide: ca Corespondintele din Lugosiu aru fi fostu reu informatu atunci, candu a tramis u corespondintă sa diurnalului Magyar Ország.

Noi d'in contra potemu afidă: ca acelă daca si nu dela primă, siguru dela man'a terția a fostu pré-bine informatu despre adeverat'a tienore a Resolutiunei emanate; inse aceasta, — care si pana acumu n'a adusu pentru anteia data scornituri malitiōse in contr'a adeverului, — a precalculat, si cu intenție apriata, de a seduce opiniunea publica, si pri'n această de asti resbună in contr'a romanilor, d'in adinsu a bîrsitu mai vîrtosu in contr'a dirigatorilor romani, calculandu la aceea ca: calumniare audacter semper aliquid adhaeret.

Modulu si manier'a această de calumniare intrebuintazaa corespondintele lui M. Ország cu atat'a mai siguru, -fiindca dupa masim'a sustatore a Diurnalisticiei Magyare, — care nu primesce, si nu reproduce in colonele sele articuli de interes romanesce, — se sente scutit u apucaturile a le sele, si n'are neci o frica, ca pote fi demascat u celu pucinu inaintea publicului cititoru magyar. —

Tiesutulu desu memoratei petiții este urmatorulu:
Cesaro Regeasca Apostolica Maiestate, Domnule a totu
Gratiosissime!

Pe cându Maiestatea Vôstra C. R. Apostolica in anulu 1860 condus de privintie mai inalte de statu atiibinevoită pregratiosu a enunciată incorporarea Banatului temesianu cu Ungari'a, credinciosii romani din Banatu sentira o mangâiere, si o dovada de parintesc'a ingrijire a M. Vôstre intru acea asigurare altissima, carea fu cuprinsa in Rescriptul preînnaltu de reincorporare din 27 Decembre 1860, prin carele se facu Cancelariului de curte unguresca de pe atunci, de o deschilițita datorintia: ca pentru delaturarea temei a românilor, cu privire la aperarea limbei si a nationalității, in tienutele ace-

stei tieri de romani desu indesata locuite se fia aplecati de oficianti publici numai individi apti de acăstă nationalitate.

De acăstă gratiosissima concessiune cascigata ne bucurăramu noi in Comitatulu Carașiu de dupa ingrijirea si gratia M. Vôstre intr'atata, ca in cesti doi ani din urma. la culmea administrației politice a Comitatului acestui a fusera chiamati barbati de nationalitate română; pentru acăstă gratia a M. Vôstre noi si cutediamu a aduce a nostra cea mai adena mulțiamire la treptele Tronului M. Vôstre.

Dar' o consternare mare ne cuprinse, pricependu din soile publice: că cu stramutarea actualului Administratoru a Comitatului Carasius la Aradu, se va pune in fruntea Comitatului nostru unu barbatu de alta nationalitate. Faim'a această produsa sentieminte de superare, si de temere in spiritele poporatiunii romane din Comitatulu acăstă.

Precum pe de o parte credincios'a poporatiune română a acestui Comitat este din deplinu patrunsa, si convinsa despre altissim'a gratia, si plecare a M. Vôstre, intru asemenea din alta parte ei este fundata si temere, pentru susțarea cea mai departe a favorului, prin altissimul Rescriptu de reîncorporare din 27 Decembre 1863 atât de gratiosu concessu romanilor din Comitatulu acăstă.

Dreptu aceea, de si noi cu deplin'a sperantia credeam: ca mandatulu M. Vôstre indreptat catra Cancelariulu de Curte unguresc, si cu ocasiunea acăstă nu va remané nerespectat, tolosu din temere, ce ne apăsa animele noastre constrinsi fiind, cutezam cu respectulu celu mai asundu a ne apropiā de treptele Tronului M. Vôstre cu acea préumilita rogară: că pentru delaturarea temerii noastre, desceptata prin fain'a susu atinsa se ve indurati M. Vôstra de dupa préinnalzata. Ve asiguratiune in locul actualului, din intemplare la Aradu stramulândului Administratoru prégratiosu a chiamă de Chef a Comitatului acestui a pre unu barbatu de nationalitate română

Renoindu noi si cu ocasiunea acăstă asigurare despore neclatit'a credintia, si alipirea nostra catra pré-inaltului Tronu si sanctit'a Persoana a M. V. si pe langa magulitorea sperantia despre incuviintarea acestei petiții, remanem cu omagial'a supunere:

Ai Majestății Vôstre cei mai aplecati, si mai supusi. (Urmăza subserierele.) — H. —

Bucovina.

Siedinti'a a noua dietala din 6 Febr. c. n. sub presidiulu ordinaru alu Procapitanului Endoxiu de Horuzachi, fiindu de fatia siefulu tierei, cont. Amadei. Dupa citirea si verificarea protocolului siedintiei premerse Procapit. anuncia, ca au incurso 6 petiții, care se citescu extractive si apoi se predau spre pertractare comitetelor competente. Apoi se aduce la cunoscintia casei unu proiectu subscrisu de noua membre, caru ceru a se face din partea dietei pasii cuveniti, pentru de anu se ingreiuă poporul cu atatea pedepse pentru delictele de timbru. Dupa acela se trăce la ordinea dilei, la care e mai antaiu pertractare a relatiunei comitetului tierei despre administratiunea sa. Propunerea dep. cav. de Tustanowski, că pertractarea această sa se amâne, se primește cu majoritate de voturi. — Urmădia cele 4 proiecte de legi in privint'a prejuncturei (Vorspann), a drumului dintre Cernautin si Storozyntz, a cladirii unei biblioteci provinciale, si a regularei veniturilor naturale ale preolimei de miru gr. orientale. Referint. cav. de Simonovicz aduce la cunoscintia casei, ea spre scopulu cladirii acestei biblioteci s'au daruitu din partea mai multor patrioti loculu, eara in bani s'au adunat 13454 fl., caru inse ne ajungendu, sa se inmultișe prin unu creditu de 50,000 fl. sub garanti'a tierei. Dep. de. Alth. propune, a se predă aceasta causa comitetului de finantie, proiectul se primește. Dep. cav. de Simonovicz aduce si adou'a propositiune in privint'a impartirei egale a sarcinilor provenitoare din prejuncture, care pre unele tinuturi nu le atingu mai intru nimicu, pre altele iara le apasa preatate. Dep. br. de A. Petrinu o substerne a treia propositiune a comitetului tierei, că drumul Cernautin-Storozyntz sa se clădesca si sustina din fondurile tierei. Proiectul se concrede comitetului pentru legea de concurintia la drumuri. A patra propositiune, substernt asemenea de br. A. Petrinu, atinge regularea veniturilor naturale ale preolimei gr. orientale. (Ore cându o vomu

audi acăsta și în dietă transilvăna? (Red.) Referințele arată, că preoțimea orientala mireșca trage veniturile cele parte din clacă, parte din folosirea libera de mosii dominicale, parte dintr-un feliu de stola, și că considerându însemnatatea cestuii acesteia, comitetul tierei a compus o comisioane de borbati competenți, cari au să elaboreze un proiectu în acăsta cauza. Amendouă proiectele se substerne adunării. — Sieful tierei cont. Amadei incunoscintie, că și regimul pregătesc un proiectu pentru regularea veniturilor peotimei gr.-or., care se va substerne adunării inca în sessionea prezintă; deci pretinde, că proiectul comitetului tierei să se amâne până atunci: ună pentru că propositiunele regimului au preferință înaintea altoră, altă pentru că avându comitetul competențe ambele propositiuni dinaintea sea, să poată regula cu atâtă mai bine cauza acăstă în modu definitiv. Bar. de Petrino reflectă parerea cont. Amadei, accentuându, că propositiunea regimului numai atuncea aru ave preferință, cându s'arū propune în natură, ear nu cându se promite pe venitoriu, și că regimul după principiul pretinsu de cont. Amadei i se da arma în mâna, pentru de a amâna un obiectu neplăcut ad calendas græcas — (cum amu dice: pâna la lună cailor). Dupa o discussiune viua intra ambii vorbitori se priimesc propunerea cont. Amadei: că acăsta propositiune de lege adusa de comitetul tierei pentru regularea veniturilor naturale ale preotimei gr.-orientale să se amâne pâna la asternere promisei propositiuni a regimului despre același obiectu. Propunerea de p. Mikulicz, că comisiunea, ce se va denumi pentru drumulu (sioséu'a) amintit mai susu, să traga în cerculu pertractărilor sele totă acele drumuri, ce se potrivesc a fi drumuri de tiéra, — se va tipari și impărtasi deputatilor, și se va pune la ordinea dilei în siedintă urmatore. In privință regulării prejuncturilor, la propunerea cont. Amadei, se denumește o comisiune specială, în carea se alegu cu majoritate absolută de voturi deputații Mikulicz, Turecki, Flondor, Petrowitz și Woynorovicz. — Celalaltu tempu alu siediriei se petrece cu desbateri asupră a diseritelor rogaminti, substerne parte de comune și corporații, parte de omeni privati, cele mai multe procese urbariale fără însemnatate generală.

Principatele romane unite.

Foile românesci din urma aducu acumu și proiectul de adresa la discursulu tronului, lucratu, după cum amintiram u in numerulu trecutu, de DD. Romalo, Apostoleanu și L. Balaceanu. „Chiamata, incepe adresă, a se intruni cu o luna înaintea terminu'ui ficsatu de conveniune, adunarea, patrunsa de urgentă reformelor recerate de nouă situatiune facuta prin realizarea celei mai scumpe dorintă a Romanilor, a respunsu cu bucurie și grabire la apelulu Mariei Tale.“

Apoi trecendu la referințele tierei și espunendu necasurile și suferințele ei promite ale aduce la cunoștință a Domnitorului, că acelea să se alinedie, și asiă sa nu se impedece desvoltarea vitalitatii natiunei romane, decare ea a datu dovedi prin memorabilele voturi ale divanului ad hoc, și prin intruirea pe capulu Mariei Sele a stralucitelor corone alui Stefanu celu Mare și Mihaiu Viteadiulu. — Celu d'antău punctu, asupră caruia adressă-si îndreptă atențione, este referință tierei fatia cu staturile celelalte europene; apoi trece la organisarea administratiunei și instituirea administratiunei, precum și instituirea consilielor districtuale, la organisarea și desvoltarea institutiunilor municipale și comunale, că la „bazele esentiale a ori cărei constituiri seriose a statului.“ Unu accentu deosebitu pune adressă pe despartirea diregatorielor administrative de cele justiție, cerendu aplicarea principiului de inamibilitate, că a condițiunii de frunte pentru independentă și demnitatea diregatorilor statului. Cu acestea aduce în legatura cerință cea imperativa a unor legi pentru inviolabilitatea locuinței și libertatea individuală. Apoi cere avantiarea instrucțiunii publice și reformarea administrativă a bisericiei. „Tiéra întrăga, dice în privință aceea, este adunău convinsa, că desvoltarea instrucțiunii publice în unire cu întărirea armatei, este celu mai poternicu midilocu de a nălția natiunea română la rangulu, ce i se cuvine în mare familia a statelor europene.“ Ear în privință bisericiei: „Asemenea este urgenția, Mari'a Ta! că constituinția bisericiei să se reforme în vederea principiului de unitate a capului ehi, că înaltele demnități să ișe din starea actuală de veduvia și că sörtea clerului mireanu să se imbunătăiesca.“ — Apoi se ceru: reformarea legii electorale,

proiecte de legi pentru înființarea de bance și de drumuri de tiéra, precum și o îndreptare radicală în starea finanțieră, — acăsta calamitate principală a tieri. — In fine se cere regularea referințelor rurale și deslegarea definitivă a cestuii monastirilor inchinate. — „Espinendu, asiă 'ncheia adresa, Mari'a Tale cu unu deplinu devotamentu și cu nepartinire starea lucrurilor, nevoie și dorințele tieri. Adunarea în fată a pericleloru și nenumăratele difficultăți care incongiura situatiunea, pune împreună cu tiéră întrăga speranțele sale în patriotismul alesului ei; ea este patrunsa de adună convicțiune, că pe lângă o nepregatita activitate a tuturor puterilor Statului, condițiunea cea mai de câpetenia pentru a învinge atâtea greutăți, este perseveranța lor pe calea constitutională, asiă ca se se mantine o deplina armonia și o reciproca incredere între puterea executiva și puterea legislativa. Adunarea dar a trebuitu se vada cu o adeverată durere acea armonia compromisa prin imprudi ntile cuvinte, cu care unu Ministru au pusu în suspiciune simtiemintele ei.

Mari'a Ta!

Adunarea nestrâmutata în credințele sale asigura și astădi, că o vei găsi totu deuna împregiurulu Mariei Tale pentru apararea și marirea patriei și a tronului constitutionalu.

Se traiesci Mari'a Ta!

Se traiescă România.

(Sub-semnat): Romalo, Apostoleanu, L. Balaceanu.

Germania.

In camere Prusiei 175 membri interpelara pre ministrul presedinte, d. de Bismarck: „ca încheiatu-s'au între guvernul regescu de statu și guvernul imperescu russescu vreun tractat de ajutorie la suprimarea revoluției din Poloni'a, și eventualmente care e cuprinsu lui?“ „Domnul de Bismarck, calcându articulul constitutiunei, ce-i impunea datorința de a respunde, refusa darea responsului. Conflictul între camera și regimul prin astfel de procederi trebuie firescă să devina totu mai mare. — Intr'aceen jurnalulu „L' Europe“ impărtășesc cuprinsul conveniunii prusse-rusesci. „Partea antă'a, dice elu, cuprinde trei stipulații principale: 1) trupele russesci, gonindu pre insurgenții, au dreptul de a trece granitiele, pacanându intempsa corpuri de armata prussescă destul de tari, spre a desarma pre insurgenții, și vice versa; 2) condițiuni pentru trecerea granitiei, ce le aflara de lipsa generalii russesci pentru succesele strategice; 3) măsuri pentru pazirea granitiei și a văilor, spre a tăia insurgenților tragerea celor de lipsa din strainatate. Partea a două, dice jurnalulu meniu, cuprinde clausule secrete, despre care se sună în Vienn'a, Londr'a și Paris, ca hotarescu portarea ambelor guvernuri la casu cându s'arū face și alte interventiuni în favoarea Poloniei afară de cele pe cale diplomatică Lordulu Russel și d. Drouiu de Lluy, proclamându principiul de neintrevărire, sa fie reprobatu conveniunea.

Francia.

Unele din foile liberale franceze ceru pe satia, că să intrevină Francia deadreptulu în favoarea Poloniei. „Opiniunea natiunala“ publică o multiemita a tinerimi studiouse din Paris către studintii francezi, ce facuseră în datele trecute o demonstrație în onoarea Poloniei. Subscriitorii arăta totodată în numele loru și alu colegilor poloni, că ei pleaca la luptă pentru independența patriei.

De în dreptatul In Nr. trecutu alu T. R. ne reghamu să se îndrepte: Nr. 12. dt 10 Febr. în locu de Nr. 10. dt 12 Febr.

Nr. 4—2 Bani gat'a

Proprietarilor și masinistilor, industriarilor, comunelor, corporațiunilor și privatilor, cari pe lângă ipoteca sigură îndestulitore dorescu a luă bani, li se arată capitale disponibile cu condiții foarte priuibile.

Deslusire mai de aproape la epistole francate dau Henry Frimont și Iosifu nobilu de Augelli.

Cetate, am Peter, Hotel Wandel, Nr. 149. in Vienn'a.

Burs'ad din Vienn'a în 25|13 Febr.

Metalicele 5%	75. 25.	Actiile de creditu	220. 40.
Imprumutul nat. 5%	81. 50.	Argintulu	115. 10.
Actiile de banca	813.	Galbinulu	5. 54.